

Sygn. akt III AUa 373/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja (spr.) SO del. do SA Jolanta Węs
Protokolant: Agnieszka Hunek-Gruszka	

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2018 r. w Lublinie

sprawy A. L. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury kolejowej

na skutek apelacji A. L. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 12 lutego 2018 r. sygn. akt VIII U 2484/17

oddala apelację.

Jolanta Węs Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska Elżbieta Czaja

Sygn. akt III AUa 373/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 września 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., odmówił A. L. (1) prawa do emerytury kolejowej powołując się na treść art. 40 i art. 50 ust. 1 pkt. 1,2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona do dnia 31 grudnia 2008 r. nie osiągnęła wymaganego wieku 55 lat oraz nie posiada 15-letniego okresu zatrudnienia na kolei.

Odwołanie od decyzji złożyła A. L. (1) wnosząc o jej zmianę, podnosiła, iż okres 3 lat urlopu wychowawczego i zasiłków chorobowych są jej zaliczone do okresów nieskładkowych na kolei, a tym samym z uwzględnieniem tego okresu, posiada wymagany ponad 15-letni okres zatrudnienia na kolei. Ponadto podniosła, iż organ rentowy nie odniósł się do złożonego świadectwa z (...), gdzie pracowała w szczególnych warunkach.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Wyrokiem z dnia 12 lutego 2018 roku SO w Lublinie oddalił odwołanie.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

A. L. (1), urodzona (...) r., w dniu 3 marca 2010 r. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o przyznanie emerytury. Wnioskodawczyni wykonywała pracę w szczególnych warunkach jako kasjer biletowo-bagażowy I klasy od 16 lutego 1982 r. do 28 lutego 1997 r. w Zakładzie (...) w L.. Wnioskodawczyni była zatrudniona również m.in. w (...) L. od dnia 6 lutego 1975 r. do 31 maja 1977 r. jako kontroler jakości. oraz w Spółdzielni Pracy (...) w N. od dnia 1 czerwca 1977 r. do 30 kwietnia 1979 r. jako brakarz.

Do okresu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił skarżącej okresy zatrudnienia w (...) - Zakład (...) w L. od 16 lutego 1982 r. do 12 listopada 1984 r. oraz od 13 listopada 1987 r. do 28 lutego 1997 r. Natomiast nie uwzględnił okresu urlopu wychowawczego od 13 listopada 1984 r. do 12 listopada 1987 r., gdyż nie jest on wymieniony w art. 43 -- 45 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. jako okres zatrudnienia na kolei, okres zaliczany lub równorzędny do okresu zatrudnienia na kolei.

Organ (na dzień 1 stycznia 1999 roku) uwzględnił 20 lat, 9 miesięcy i 11 dni okresów składkowych oraz 3 lata 8 miesięcy i 16 dni okresów nieskładkowych, łącznie 24 lata, 5 miesięcy i 27 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 12 lat 16 dni wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Z uwagi na nie udowodnienie przez skarżącego 15-letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach i pozostawanie w zatrudnieniu, organ rentowy wydał decyzję z dnia 24 marca 2010 r. odmawiającą A. L. (1) prawa do emerytury. Po złożeniu odwołania od opisanej decyzji wyrokiem z dnia 2 września 2010 r. w sprawie VIII U 1549/10 Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił odwołanie wnioskodawczyni .

W dniu 4 grudnia 2015 r. A. L. (1) złożyła kolejny wniosek o emeryturę w rozpoznaniu którego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 30 grudnia 2015 roku ponownie odmówił A. L. (1) prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z uwagi na fakt, iż wnioskodawczyni na dzień 1 stycznia 1999 roku nie udowodniła co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu tej decyzji wskazano, iż do ustalenia okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach Zakład uwzględnił okresy zatrudnienia w (...) - Zakładzie (...) w L. od dnia 16 lutego 1982 r. do 12 listopada 1984 r. oraz od 13 listopada 1987 r. do 28 lutego 1997 r. Nie uwzględniono natomiast okresu od 13 listopada 1984 r. do 12 listopada 1987 r. tj. okresu urlopu wychowawczego, ponieważ nie jest on wymieniony w art. 43-45 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. jako okres zatrudnienia na kolei, zaliczany lub równorzędny do okresu zatrudnienia na kolei. Drugą z decyzji, wydaną w dniu 30 grudnia 2015 r. Zakład przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej, w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego. Wnioskodawczyni złożyła odwołanie od decyzji z dnia 30 grudnia 2015 r. i w toku postępowania na rozprawie w dniu 31 maja 2016 r. jak i 9 maja 2017 r. wskazała, iż składając wniosek o emeryturę wносиła o przyznanie jej uprawnień do emerytury kolejowej, nie zaś do emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Wyrokiem z dnia 9 maja 2017 r. Sąd Okręgowy w Lublinie w sprawie VIII U 2375/16 oddalił odwołanie A. L. (1) od decyzji z dnia 30 grudnia 2015 r. a jej wniosek o ustalenie prawa do emerytury kolejowej przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L. według właściwości.

W wyniku rozpoznania powyższego wniosku organ rentowy w dniu 6 września 2017 r. wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję.

Organ rentowy na dzień 31 grudnia 2008 r. uznał za udowodnione przez skarżącą 22 lata 6 miesięcy i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 12 lat i 16 dni okresów zatrudnienia na kolei i odmówił prawa do emerytury

kolejowej wobec nie osiągnięcia do dnia 31 grudnia 2008 r. wieku 55 lat oraz nie posiadania 15-letniego okresu zatrudnienia na kolei.

Sąd uznał, że odwołanie wnioskodawczyni jest niezasadne.

Z racji rodzaju wykonywanego przez wnioskodawcę zatrudnienia (praca na kolei) istota spornego zagadnienia sprowadza się do oceny, czy ubezpieczona spełnia warunki do otrzymania emerytury, o której mowa w treści art. 50 ustawy emerytalnej. Zgodnie z przytoczonym przepisem prawo do emerytury kolejowej przysługuje pracownikom kolejowym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki. Po pierwsze ukończyły wiek 60 lat (mężczyźni), 55 lat (kobiety), po wtóre legitymują się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze, co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia na kolei, łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia na kolei, o których mowa w art. 44-45 ustawy emerytalnej, a nadto nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Ponadto zgodnie z treścią art. 50 ust. 1 pkt 2 ustawy warunki do uzyskania emerytury określone w tym przepisie spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.

Cytowany przepis stawia wymóg ukończenia 55 roku życia dla kobiet, do dnia 31 grudnia 2008 r. Na takim stanowisku stanął również Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie III AUa 596/13, w uzasadnieniu którego stwierdził, że artykuł 50 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) wyklucza możliwość przyznania emerytury pracownikowi kolejowemu, który do dnia 31 grudnia 2008 r. nie ukończył określonego przepisem wieku 60 lat w stosunku do mężczyzn i 55 lat w stosunku do kobiet. Wnioskodawczyni urodzona (...) wiek ten osiągnęła (...) r.

Jak wynika z akt sprawy wnioskodawczyni posiada wymagany 20-letni okres zatrudnienia do dnia 31 grudnia 2008 r. jednak do dnia 31 grudnia 2008 r. nie osiągnęła wymaganego wieku wynoszącego 55 lat oraz nie posiada 15-letniego okresu zatrudnienia na kolei. Udowodniła 12 lat i 16 dni okresów zatrudnienia na kolei. Do ustalenia okresów zatrudnienia na kolei Zakład prawidłowo nie uwzględnił okresu od 13 listopada 1984 r. do 12 listopada 1987 r. tj. okresu urlopu wychowawczego, ponieważ nie jest on wymieniony w art. 43 – 45 ustawy emerytalnej jako okres zatrudnienia na kolei, zaliczany lub równorzędny do okresów zatrudnienia na kolei.

Z uwagi na powyższe na mocy powołanych przepisów oraz w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.

Apelację od powyższego wyroku złożyła wnioskodawczyni zaskarżając wyrok w całości zarzucając, że sprawa została zbyt pobieżnie rozpoznana. Sąd nie ustosunkował się do złożonych świadectw pracy z (...), (...), (...) gdzie pracowała w warunkach szkodliwych oraz Jednostki Wojskowej przez co oddalił prawo do emerytury kolejowej. W ocenie skarżącej wyrok jest niesprawiedliwy bo niesłusznie odliczono okres urlopu wychowawczego jako pracę na kolei. Na podstawie świadectwa otrzymywała rentę kolejową, gdzie był zaliczony cały okres zatrudnienia wraz z urlopem wychowawczym .

Wnosiła o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie prawa do emerytury kolejowej.

Sąd Apelacyjny zważył.

Apelacja nie jest zasadna.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie jest sporny. Na wstępie zauważyć należy, że przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była wyłącznie decyzja z dnia 6 września 2017 roku, którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., odmówił A. L. (1) prawa do emerytury kolejowej. Warunki nabycia prawa do tego świadczenia wskazane zostały w przepisach art 40 – 45 i art. 50 ust. 1 pkt. 1,2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Dodać należy, że wnioskodawczyni od 22 12. 2015 roku, tj od osiągnięcia wieku emerytalnego ma przyznane prawa do emerytury powszechnej (k. 10 a.r) .

Prawidłowo Sąd Okręgowy przyjął, że ubezpieczona nie spełnia warunków do otrzymania emerytury kolejowej. W świetle art. 50 ustawy prawo do emerytury kolejowej przysługuje pracownikom kolejowym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r, a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki: ukończyły wiek - w przypadku kobiet - 55 lat oraz legitymują się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze, co najmniej 20 lat dla kobiet, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia na kolei, łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia na kolei, o których mowa w art. 44-45 ustawy emerytalnej, a nadto nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Zgodnie z treścią art. 50 ust. 1 pkt 2 ustawy warunki do uzyskania emerytury określone w tym przepisie spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.

Jak wynika z akt sprawy wnioskodawczyni posiada wymagany 20-letni okres zatrudnienia do dnia 31 grudnia 2008 r. jednak oraz nie posiada 15-letniego okresu zatrudnienia na kolei. Udowodniła 12 lat i 16 dni okresów zatrudnienia na kolei. Do ustalenia okresów zatrudnienia na kolei organ rentowy prawidłowo nie uwzględnił okresu od 13 listopada 1984 r. do 12 listopada 1987 r. tj. okresu urlopu wychowawczego, ponieważ nie jest on wymieniony w art. 43 – 45 ustawy emerytalnej jako okres zatrudnienia na kolei, zaliczany lub równorzędny do okresów zatrudnienia na kolei.

Okresy zatrudnienia w warunkach szczególnych poza pracą na kolei oraz innych zakładach pracy nie mają wpływu na prawo do emerytury kolejowej. W tym stanie rzeczy wyrok Sądu Okręgowego jest prawidłowy.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c., orzekł jak w sentencji.